FASADE

Današnja tehnologija in oblikovalske ideje omogočajo neštete možnosti pri oblikovanju fasad. Programsko opremo za načrtovanje na objektni zasnovi je skoraj nemogoče prilagoditi tako, da bi podpirala vso paleto rešitev. Kljub temu pa nam bo dober programski paket omogočal razne trike, s katerimi se približamo zamišljeni rešitvi oz. nudil možnost dodelave z osnovnimi objekti.

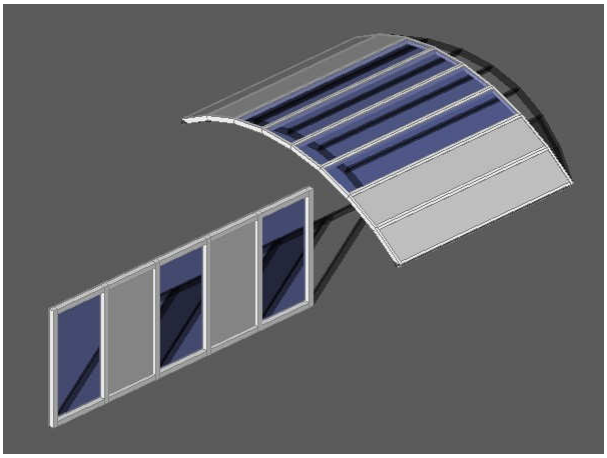

Fasade so lahko steklene ali klasične. Steklene rešujemo z montažnimi konstrukcijami. Le te so precej zmogljivo orodje, saj jih lahko obravnavamo kot stene (ravne vertikalne konstrukcije) ali strehe (poševne ali poljubno ukrivljene konstrukcije). Montažna konstrukcija je sestavljena iz stebričkov in prečk, vmes pa so lahko različna polnila.

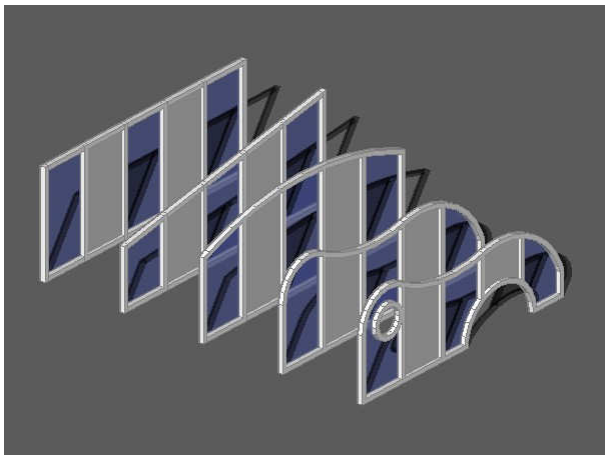

Montažna stena ima lahko poljubne oblike. Nekaj osnovnih oblik je preddefiniranih in jim samo spreminjamo parametre. Možna pa je tudi t.i. Posebna oblika, ki je vezana na predkonstrukcijo. V tem primeru izrišemo zaprt Polyline, ki lahko vsebuje tudi ločne segmente. Polyline-ov je lahko celo več. Zaprt Polyline znotraj obodnega Polyline-a se šteje kot odprtina in teh je lahko tudi več.

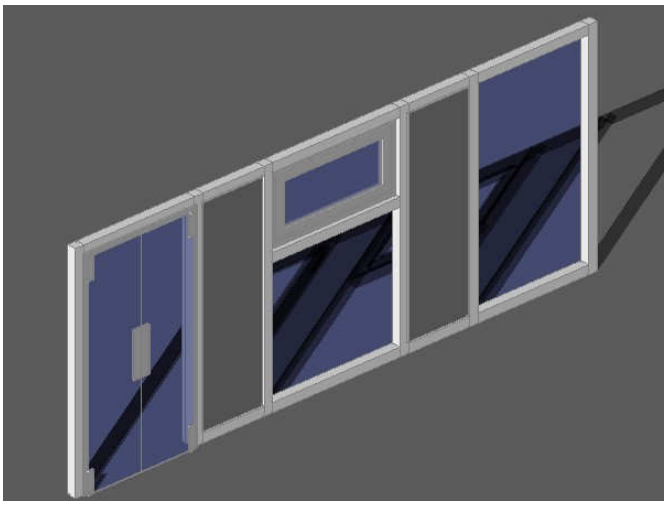

Delitev konstrukcije poteka vertikalno ali horizontalno. Vsak del lahko delimo naprej na nove segmente. Segmenti so v prvi fazi razporejeni enakomerno, lahko pa za vsakega posebej vpišemo mere in dobimo nesimetrična polja. Vsako polje zapolnimo s polnilom (okno, steklo, vrata, sendvič ali blok). Ko je polnilo določeno, ga lahko s funkcijami izbranega elementa še popravljamo (npr. polnilo vrata ima vse možnosti nastavljanja kot klasična vrata)

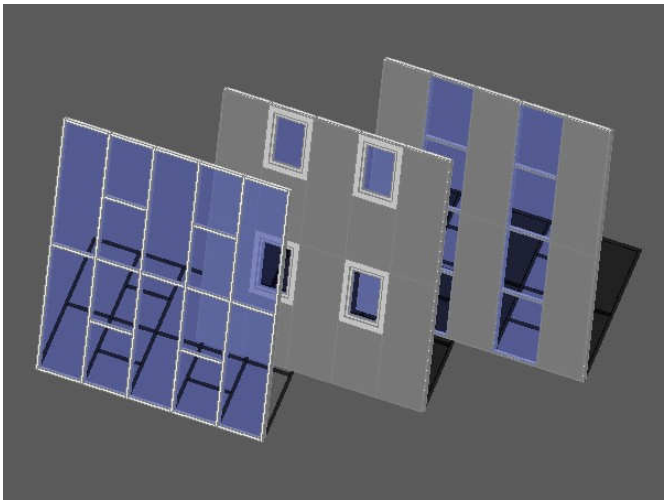

Z montažno steno pa lahko naredimo še kaj več. V oknu Properties jo lahko »sprostimo« v smeri Z – tako da ni nujno vertikalna. Parameter »Prosti kot« nastavimo na Yes. V 3D jo nato zavrtimo za poljuben kot in dobimo poševno steno. Videz je lahko podoben stekleni fasadi ali klasični fasadi, če za polnila uporabljamo sendvič. Vsa okna in vrata (oz. druga polnila) so tako nagnjena pod kotom same stene.

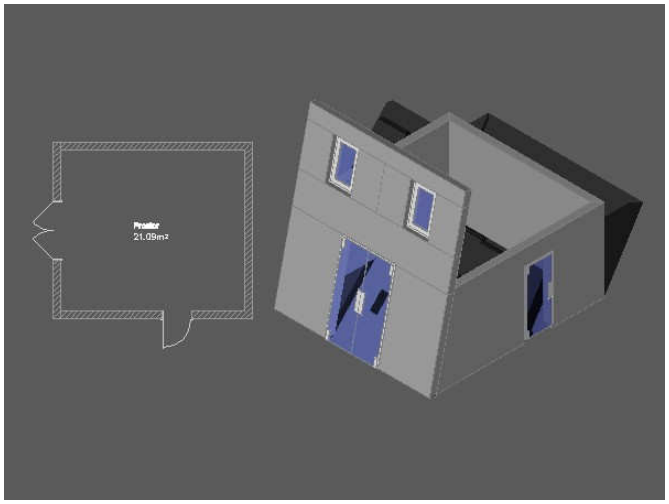

Če želimo klasični videz, lahko dimenzije konstrukcije (stebričkov in prečk) postavimo na 0 in s tem konstrukcija ni več vidna. Debelino sendvič polnila pa lahko nastavljamo in s tem menjamo širino zidu. Poševna montažna konstrukcija gre tudi lepo preko klasičnega zidu in ga preseka. Če pa je poševnina prevelika, lahko klasični zid prilagodimo z zamiki robov. Montažna stena se obravnava kot klasična stena in tvori prostore. Šrafuro polnila lahko poljubno prilagajamo.

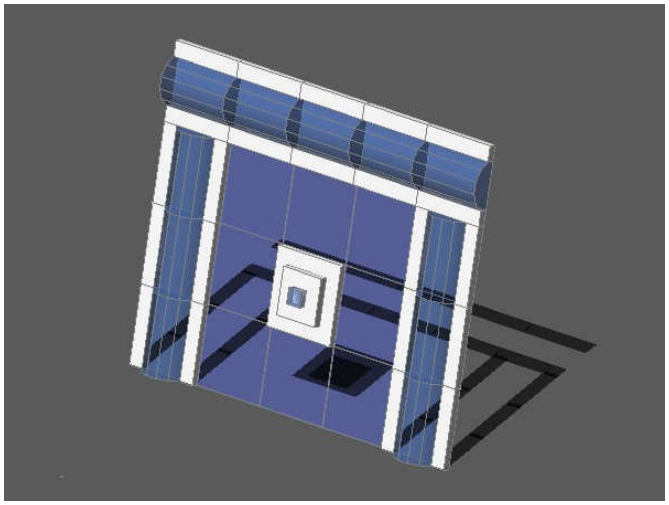

S tem pa možnosti še niso izčrpane. Polnilo je namreč lahko tudi poljuben blok. Tako lahko dobimo tudi poljubno razgibane fasade z lastnimi elementi. Ko izdelujemo blok, ga moramo izdelati tlorisno z dimenzijami 1X1 enota. Za tip v Upravljalcu simbolov izberemo Opisni blok 1:1, dodamo ga pa kar avtomatično preko gumba Definiraj.

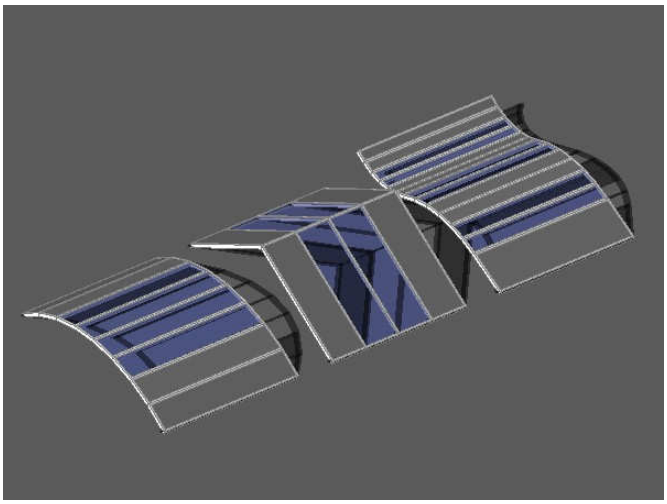

Na podoben način obdelujemo montažne strehe, ki jih lahko rišemo v treh izvedbah; montažna dvokapnica, montažna ločna streha ali montažna profilirana streha. Vsi parametri delujejo na enak način kot pri montažnih stenah – poljubna delitev in polnila. Drugačna je le oblika, ki je prostorska.

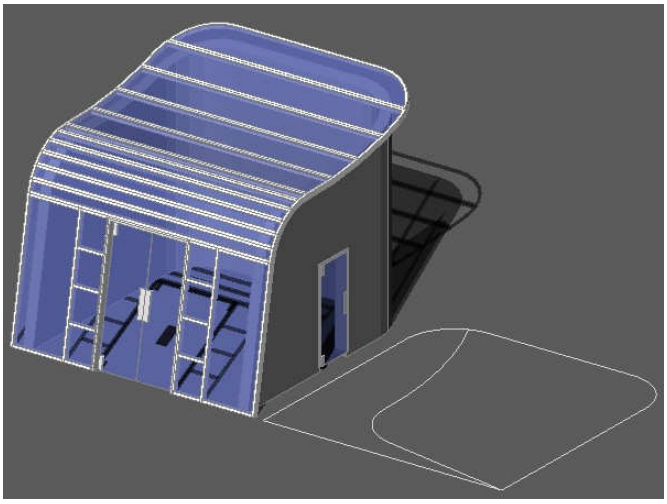

Montažne strehe imajo pred montažnimi zidovi to prednost, da jim lahko prilagodimo klasične zidove. Prilagajanje poteka po enakem postopku kot če imamo klasične strehe (ukaz Zid prilagodi strehi). Pomanjkljivost pa je, da strehe v povezavi z zidom ne morejo tvoriti prostorov in tudi tlorisni prikaz ni šrafiran. Profilirana montažna streha nudi veliko svobode pri oblikovanju, saj jo lahko potegnemo iz poljubnega tlorisnega in prečnega profila.

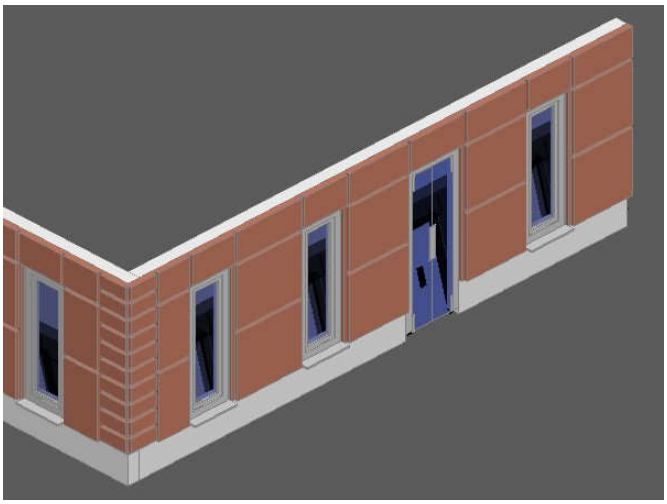

Zanimivi so tudi triki, ki jih lahko izvedemo s klasičnimi zidovi. Če hočemo na fasadi prikazati določen raster, lahko to storimo preprosto z utori. Položaj utora na fasadi je lahko poljuben. Običajno rišemo utore kot vertikalne elemente in jih namnožimo na vse potrebne pozicije. Utor pa je lahko tudi horizontalen, če mu za dolžino podamo pravo dolžino zidu. Začetek izrisa utora in sama višina sta lahko vezana na etažo ali podana prosto.

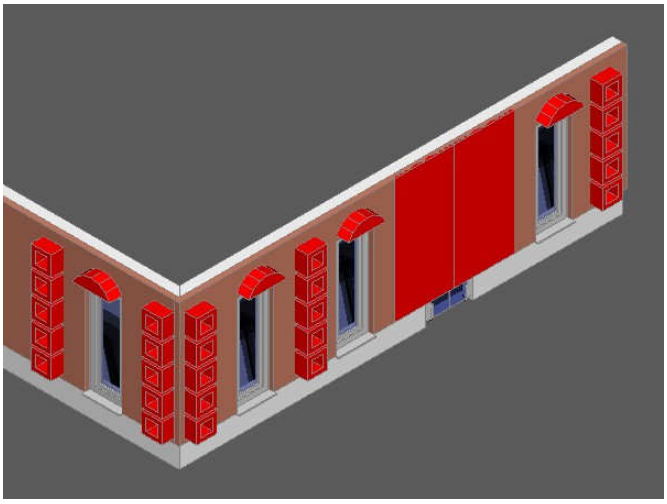

Še bolj zanimive efekte pa dosežemo, če namesto utorov uporabimo kar stebre in preklade. Ti elementi vedno prebijejo zid, obenem pa so v 3D tudi vidni, tako da jih laže kopiramo in premikamo po zidu. Vstavljamo jih lahko vzdolžno s fasado ali prečno na fasado. Preboji so lahko samo delni ali popolni.

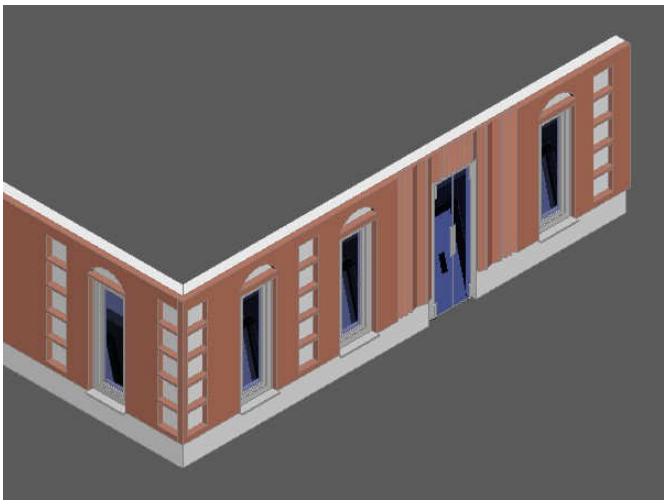

Ker pa je naš cilj artikulirana fasada brez vidnosti elementov, ki jo oblikujejo, postavimo preklade in stebre, ki so namenjeni obdelavi fasade na posebno skupino. Nato izdelamo novo vidnost, kjer ta skupina ni vidna in tako imamo na ekranu samo želeno konstrukcijo. Tudi popisi in izdelava 2D načrtov znajo ločevati po skupinah oz. vidnostih, tako da lahko to pomožno skupino enostavno zanemarimo.

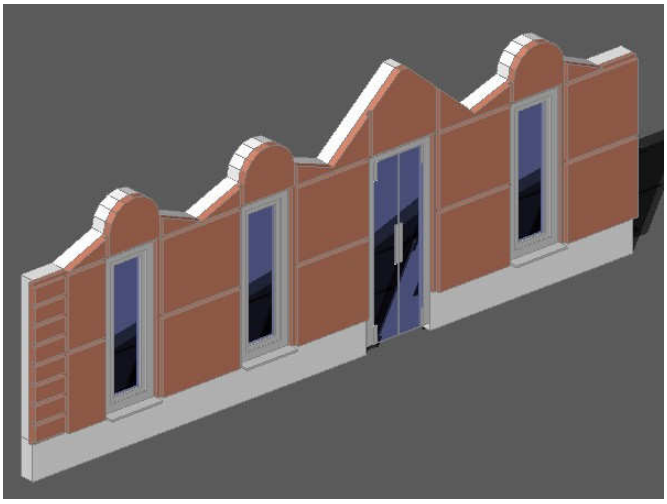

Rešitev prikazana s prekladami in stebri je možna tudi s konstrukcijami, za bolj prostorske rešitve, saj je konstrukcija lahko poševna oz. lahko sledi poljubni poti. Omenjene rešitve pa so tudi zelo uporabne za preboje v zidu ali rezanje zidu na vrhu s poljubno obliko.